

Det således ændrede forslag om motiveret dagsorden, sålydende:

„Idet folketinget opfordrer regeringen til at lade foretage en ekspertundersøgelse af landbrugets økonomiske fremtidsmuligheder, herunder først og fremmest af mulighederne for rentabel afsætning af danske landbrugsvarer, til at opstille en målsætning for dansk landbrugsproduktion i overensstemmelse med de fremkomne prognoser og til at udarbejde en plan, som tager sigte på i løbet af en kortere årrække at afvikle landbrugsstøtten og gøre landbruget til et selvhjulpent erhverv, som er tilpasset den opstillede målsætning for produktionen, og at forelægge resultaterne heraf for folketinget i dette år, går tinget over til den næste sag på dagsordenen“.

forkastedes med 94 stemmer mod 74.

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om afgift af spiritus, vin og øl.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 120) findes i tidenden sp. 2716, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 865).

Der var stillet 6 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Formanden: Sammen med denne sag foretages den følgende sag på dagsordenen, nemlig:

Anden behandling af forslag til lov om afgift af spiritus.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 119) findes i tidenden sp. 2716, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 865).

Der var stillet 16 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagenes paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagenes overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Egon Jensen: Vi har under udvalgsbehandlingen søgt at få tilslutning til vort flere gange fremsatte ønske om, at man i stedet for disse stykkevise ændringer af den gældende afgiftsbeskatning foretog en kulegravning af det bestående system, men vi har ikke mødt nogen som helst vilje til en sådan hverken fra den fungerende finansminister eller fra regeringspartiernes udvalgsmedlemmer. Dette må i allerhøjeste grad beklages, ikke mindst da der i den forrige regerings tid var et almindeligt ønske om en sådan kulegravning.

Nu står vi i den situation, at den reform — hvis den overhovedet kan kaldes sådan — der kommer, består i, at finansministeren selv udvælger de områder, som man ønsker ændret noget ved, og ikke nok med det, finansministeren udvælger, og regeringspartierne grupper godkender denne udvælgelse, hvorefter sagen reelt er afsluttet, og sagen ender formelt i folketinget, hvor oppositionen ikke har nogen som helst mulighed for at gennemføre ændringer på dette område. Det må altså blive regeringspartierne ansvar, at der kun bliver tale om lapperier, som er værre end slet ingenting.

Finansministerens linje er åbenbart helt klar. Den går efter den recept, at de billige varer, bortset fra en enkelt undtagelse, gøres dyrere, og at de dyrere varer gøres billigere, ligesom tilfældet var med det lovforslag, vi tidligere behandlede om chokolade- og sukkervareafgift. Et sådant princip kan vi ikke medvirke til. Enten man vil anerkende det eller ej, så vender en sådan afgiftsomlægning den tunge ende nedad.

Finansministeren har den opfattelse, at provenuet inden for det enkelte afgiftsområde skal være stort set det samme som før, og det har intet med en reform at gøre.

At man nu vil operere med ensartet beskatning uden hensyn til varens importpris eller pris til de handlende, nemlig en literafgift i stedet for som nu en kombineret værdi- og literafgift, betyder også, at man ødelægger den, set ud fra et forbrugersynspunkt, gode udvikling i retning af større konkurrence inden for dette område, og det